

Udbytte deraf end det, at der ingen Bane kommer tilstede.

Berg: Jeg skal ogsaa henvise til de saaldne Udtalelser under Sagens Behandling, og jeg antager, at deri ligger Motiv nok for Thinget, hos hvilket der er velvilligt Sind mod Banen i den paagjældende Egn, til at nedsette Udvalg om Sagen. Jeg maa fremdeles fastholde mit Forslag. Det er ikke blot et Principspørgsmaal, thi saa vidste jeg, at det ikke var værdt at stille Forslaget op, da der jo har været Flertal for en Bane i denne Egn, men det er Spørgsmaalet om, hvorledes det Anlæg bedst skal gøres, som Flertallet jo har ønsket skulde udføres, nemlig en Bane i den paagjældende Egn. Det forekommer mig, at mit Forslag har en ufskyldig Karakter, en Karakter, som maa kunne samle Flertallet om sig, baade dem, som af Princip ere imod nogen Bane, og dem, der overhovedet ere venlig stemte for en Bane i den Egn i den nærmeste Fremtid.

J. Pedersen: Naar det ærede Medlem for udtalte, at man skal give Tid, for at Befolkningens Ønsker kunne gøre sig gjældende fra den paagjældende Egn, har der dog virkelig været god Tid dertil; vi have nu forhandlet om denne Bane i mange Aar, ja, altså mange Aar. Desuden er Sagen jo ikke færdig; naar den kommer fra dette Thing over i det andet Thing, ville jo ogsaa Behoerne, hvis de have nogetsomhelst Haab om, at det kunde hjælpe Noget, der have Velilighed til at fremkomme med deres Ønsker og Fordringer. Jeg vil derfor fremdeles anbefale, at Thinget bliver staaende ved sin Afstemning fra sidst og lader Sagen gaa herfra, og det vil jeg saa meget mere, som jeg fremdeles føler mig overbevist om, at et saadant Projekt som det, der blev antydet, ikke vil finde tilstrækkelig Tilslutning hverken hos den nuværende Regjering eller i Rigsdagen.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ovenstaaende Forslag af Berg
forkastedes med 50 St. mod 24.

Ændringsforslag til Lovforslagets 2den Behandling indkaldtes til førstkommande Onsdag Middag Kl. 1.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Anlæg af en Jernbane fra Skive til Glyngøre.

(Lovforslaget findes i Till. A Sp. 1803 ff.).

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Chr. Ravn): Ved Indbringelsen af Forslaget her i Thinget bemærkede jeg, at dette Forslag var i Overensstemmelse med de Bestemmelser, som ere givne angaaende Jernbanen fra Oddehund til Thisted. Jeg skal derfor ikke nærmere komme ind paa Sagen her, men kun bemærke, at i Forslaget, saaledes som det her foreligger, er indløbet en Krykseil, idet det Tilskud, som af vedkommende Amts- og Kjøbstadkommuner skulde ydes, er sat til 90,000 Kr. pr. Banemil, medens det i det oprindelige Forslag kun lød paa 80,000 Kr. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den
Behandling

vedtoges med 48 St. imod 18.

Berg: Naagtet jeg ved, jeg vil blive overstemt, tillader jeg mig dog at foreslaa et Udvalg nedsat paa 11 Medlemmer. Det forekommer mig, at der er een Grund mere til at faae disse Sager i Udvalg. Den høie Regjering har nemlig ikke ladet høre fra sig med Hensyn til sin Stilling til tre meget vigtige Lovforslag, fremkomne ved privat Initiativ, som ere stærkt angribende for Statskassen og gribe ind i Forhold, som det dog nærmest maatte være Regjeringens Sag at stille Forslag om. Det, at Regjeringen har været fuldstændig taus ligeoverfor Behandlingen af tre saadanne Lovforslag, kan se ud, som om det var en meget stærk Position, men det er dog efter min Mening en noget usædvanlig Position fra Regjeringens Side. Nu er det muligt, at Regjeringen har Indvendinger mod overhovedet at udtale sig offentlig om disse Spørgsmaal, men hvis der blev nedsat et Udvalg, var det muligt ved private Forhandlinger med Regjeringen at faae dennes Mening at vide. Mig vilde det forekomme mærkeligt, om den høie Regjering efter Forhandlingerne med Rigsdagen for et Par Aar siden og efter de Udtalelser, som da saaldt her med Hensyn til Vedtagelsen af denne Lov, hvor det gjaldt om at bevilge 5—6 Mill. Kr. til Brug i 3 Aar, nu, inden denne Periode var udløbet, vilde ved sin tause Medvirkning fremme et privat Forslag, der har en saa angribende Karakter for Statskassen. Men, som sagt, det kunde have Betydning i den Retning, at man mulig ved at forhandle Sagen i et Udvalg kunde faae at høre Regjeringens Me-